

eul_wid: otc-ab

Δίκτυς ὁ Κρής · Dictys Cretensis

Fragments on the Trojan War

Ἀποσπάσματα περὶ τοῦ Τρωικοῦ Πολέμου

Period: Ῥωμαϊκή [Roman](#)
Dialect: Κοινή [Koine](#)
Domain: Ἱστορία [History](#)
Format: Συναγωγή [Collection](#)

- 1a, 49, F 1 EKLOG. IST. Cram. An Par II 201, 22: ἔδοξε δὲ τοῖς Δαναοῖς πρῶτον ἀγωνίσασθαι ἐπὶ τὰς πλησίον τοῦ Ἰλίου καὶ τῆς Τροίας πόλεις, ὥς συμμαχούσας τῷ Πριάμῳ. διὸ καὶ ἀφωρίσθησαν παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν Αἴας ὁ Τελαμώνιος καὶ Ἀχιλλεύς· καὶ πολλὰς πόλεις τῆς Φρυγίας σκυλεύσαντες πλεῖστον λαφύρων πληθος ἤγαγον ἐν τῷ στρατῷ. πολλῶν δὲ συμβιλῶν πολέμων γενομένων μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, ἐκπορθεῖται ὁ Ἴλιος πόλις· καθὼς ἐν τῇ τοῦ Δίκτυος ἐκφέρεται πρώτη ραψωιδία.
- 1a, 49, F 2 JOHANN. MALALAS Chron. V p. 135, 2 Bonn: πρὸς θεραπείαν τῶν τῆς πόλεως καὶ τῆς συγκλήτου ὅτι ἐφίλουν τὸν Ὀρέστην καὶ αὐτὸν ἠβούλοντο βασιλεῦσαι, οἱ ἱερεῖς ἀγνεύσαντες τὸν Ὀρέστην καὶ ἀποκαθαρίσαντες ἐξιλέωσαντο αὐτὸν τοῦ μητρώου φόνου // τοῦ μαίνεσθαι // καὶ ἀπαγαγόντες ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς τὸν Ὀρέστην, ἐφ' ᾧ ὁ Ἀρείος πάγος ὑπῆρχε, τῆς δίκης ἀκούσαντος <Μενεσθέως> μεταξὺ Οἴακος τοῦ μετὰ τοῦ Τυνδαρίου <ἐλθόντος καὶ Ἡριγόνης> τῆς Κλυταιμνήστρας καὶ τοῦ Ὀρέστου. ὅστις Μενεσθεὺς ἐξεῖπε ψῆφον δικαίως τὸν Ὀρέστην ἐκδικῆσαι τὸν φόνον τοῦ ἰδίου πατρός, μάλιστα καὶ διὰ τὰς ἄλλας γυναικας ὅπως μὴ τις ἑτέρα γυνὴ τοιοῦτόν τι δεινὸν ἐργάσεται. ταῦτα Δίκτυς ἐν τῇ ἔκτῃ αὐτοῦ ραψωιδίᾳ ἐξέθετο.
- 1a, 49, F 3 JOHANN. ANTIOCH. EXC. De virtut. I 166, 25—168, 4: ὅτι Πρίαμος ὁ Φρυγῶν βασιλεὺς συνελθὼν Ἐκάβῃ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Πάριν τὸν καὶ Ἀλέξανδρον. ἥτις ἔγκυος οὖσα ἔδοξε λαμπάδα πυρὸς τίκτειν. καὶ ἐπερωτήσας εἰς τὸ μαντεῖον ὁ Πρίαμος ἔλαβε χρησμόν, ὅτι τριακονταέτης γενόμενος ἀπολέσει τὴν Τροίαν. καὶ τοῦτον ἀπέπεμψεν εἰς τὸ Πάριον λεγόμενον. παρελθόντος δὲ τοῦ τριακοστοῦ ἐνιαυτοῦ μεταστειλάμενος τοῦτον ὁ πατὴρ ἐν τῇ Τροίᾳ ἑορτὴν ἐπετέλεσε. ὁ δὲ Μενέλαος ὑποστραφεῖς (sc. ἐκ τῆς Τροίας) σὺν Ἀγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ περιήει τοὺς τοπάρχας τῆς χώρας παρακαλῶν μὴ παριδεῖν τὴν ὕβριν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ συμμαχεῖν αὐτῷ καὶ συναγωνίσασθαι κατὰ τῶν ταῦτα τολμησάντων βαρβάρων. καὶ συνήγαγον βασιλεῖς καὶ τοπάρχας, καθὼς φησιν Ὅμηρος καὶ Δίκτυς.
- 1a, 49, F 4 JOHANN MALALAS Chron. V p. 106, 19: Πολυξένη μακρὴ, καθάρια, λευκὴ πάνυ, μεγαλόφθαλμος ὡραία πολὺ οὖσα ἐνιαυτῶν ιη ἐσφάγη, καθὼς ὁ σοφώτατος Δίκτυς (folgt T 2 a) ὅστις ἐξέθετο καὶ τοὺς προτραπέντας ὑπὸ Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου βασιλέων καὶ τοὺς ὀπλισμένους καὶ κατελθόντας μετὰ τοῦ στόλου ἐπὶ τὸ Ἴλιον, ἕκαστον ἔχοντα ἴδιον στρατὸν καὶ ναῦς. ὅστις πρὸ πάντων ἐξώρμησεν Ἀγαμέμνων, υἱὸς Ἀτρέως, Μυκηναίων

βασιλεύς, σὺν νηυσὶν ρ , καὶ εἰς λόγον ἀποτροφῆς τῶν στρατοπέδων νῆαυλ · Πηνέλεως καὶ
 Λήϊτος καὶ Ἀρκεσίλαος καὶ Προθοήνωρ καὶ Κλονίος σὺν νηυσὶν · Ἐλεφήνωρ ἐξ Εὐβοίας σὺν
 νηυσὶνξ · Μενέλαος δὲ υἱὸς Πλεισθένους, ὁ τῆς Σπάρτου βασιλεύς, σὺν νηυσὶνξ · Διομήδης ἐξ
 Ἄργους νηυσὶνπ · Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος σὺν νηυσὶνλ · Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος σὺν νηυσὶνμ
 · Μέγης ἐκ Δολίχης τῆς Ἑλλάδος σὺν νηυσὶμ · Αἴας Τελαμώνιος ἐκ τῆς Σαλαμῖνος σὺν νηυσὶ
 < ιβ · Ἀντίμαχος καὶ Θάλπιος καὶ Δόρης σὺν νηυσὶ> μ · Νέστωρ σὺν νηυσὶνζ · Θόας σὺν
 νηυσὶμ · Ἀγήνωρ καὶ Τευθίδης σὺν νηυσὶνξ · Πρόθοος καὶ Μαγνίτωρ σὺν νηυσὶμ · Εὐμένος σὺν
 νηυσὶν ια · Νηρεὺς ἐκ Μυκῆνης σὺν νηυσὶγ · Χαλίας ἐκ Τρίκκης σὺν νηυσὶ < λ · Εὐρύπυλος ἐξ
 Ἀστερίου σὺν νηυσὶ> μ · Λεοντεὺς καὶ Πολυπύτης σὺν νηυσὶμ · Ἀμφιγενείας ἐξ Ἰλίου σὺν
 νηυσὶ μγ · Μενεσθεὺς ἐξ Ἀθηνῶν <σύν> νηυσὶν · Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης ἐκ Κρήτης σὺν
 νηυσὶνπ · Ὀδυσσεὺς ἐκ Κεφαλληνίας Ἰθάκης σὺν νηυσὶν ιβ · Τληπόλεμος σὺν νηυσὶνθ · Αἴας ὁ
 Λοκρὸς σὺν νηυσὶνθ · Ἀχιλλεὺς ἐκ τοῦ Ἄργους τῆς Ἑλλάδος σὺν Πατρόκλῳ σὺν νηυσὶν ·
 Πρωτεσίλαος καὶ Ποδάρκης σὺν νηυσὶμ · Παλαμῆδης σὺν νηυσὶ ιβ · Φιλοκτήτης ἐκ Μεθώνης
 σὺν νηυσὶν < φ · Νερεὺς ἐκ Περαιβῶν σὺν νηυσὶν> κβ · Σώρτης, Φίλιππος, Ἄντιφος σὺν
 νηυσὶν κ . αἱ πᾶσαι νῆες τῶν Ἑλλήνων αὖν . οἱ ἀπέπλευσαν κατὰ τὰ ἴδια μανδᾶτα πρῶτον εἰς
 τὴν Αὐλίδα χώραν, κάκειθεν ἐπιστάντες τῇ χώρᾳ τῶν Φρυγῶν ἐξεπόρθησαν τὰ αὐτῶν
 βασίλεια, ὡς προγέγραπται, παραλαβόντες Πρίαμον βασιλέα καὶ φονεύσαντες αὐτὸν καὶ
 Ἑκάβην βασιλίδαν ὑπέστρεψαν εἰς τὰς ἰδίας χώρας. κατέσχευον οὖν ἡ βασιλεία Ἐφέσου τῆς
 Ἀσίας πάσης καὶ Τροίης τῆς Φρυγίας τὰ πάντα ἔτη ιωθ .

1a, 49, F 5 SCHOL. A HOMER. Il A 108: ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτ' ἐτέλεσσας (sc. Κάλχας)]
 ἐντεῦθεν οἱ νεώτεροι ὀρμηθέντες ἱστοροῦσιν ὅτι τῶν Ἑλλήνων ἐν Αὐλίδι πόλει τῆς Βοιωτίας
 ἀθροισθέντων καὶ ἀπλοῖα κατασχεθέντων, Κάλχας ὁ μάντις ἐξεφώνησε μὴ δύνασθαι εἰς Ἴλιον
 ἄλλως ἐκπλεῦσαι αὐτούς, εἰ μὴ Ἀγαμέμνων Ἰφιγένειαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ σφαγιάσῃ
 Ἀρτέμιδι, διὰ τὸ φονεῦσαι αὐτὸν τὴν ἱερὰν αἶγα τὴν τρεφομένην ἐν τῷ ἄλσει αὐτῆς, καὶ πρὸς
 τούτῳ καυχησάμενον εἰπεῖν ὅτι οὐδὲ ἡ Ἀρτεμις οὕτως ἂν ἐτόξευσε. τοῦ δὲ Ἀγαμέμνονος διὰ
 τὴν πολλὴν ἀνάγκην παραστήσαντος τὴν κόρην τῷ βωμῷ, κατοικτειρήσασαν τὴν θεὰν καὶ
 ἔλαφον ἀντὶ τῆς παρθένου παραστήσασαν σῶσαι καὶ ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς
 θεοῦ εἰπεῖν πεμφθῆναι αὐτήν. ἡ ἱστορία παρὰ πολλοῖς μὲν τῶν νεωτέρων καὶ παρὰ Δίκτυι τῷ
 γράψαντι τὰ Τρωικά.

1a, 49, F 6 JOHANN. SIKELIOTA Chron. [Heinrich Progr. Graz 1892] p. 7, 8 —8,10. JOHANN. ANTIOCH. (EXC.
 SALM.) Cram. An Par II 390, 19—30: (1) καὶ ταύτας μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπόρθησεν τὰς πόλεις· ὁ δὲ
 Αἴας ... Χερρόνησον ἐπολιόρκει καὶ τὸν αὐτῶν βασιλέα Πολυμνήστορα. ὁ δὲ Πολυμνήτωρ
 φοβηθεὶς τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν συνθήκας ἐποίησατο πρὸς αὐτόν, ὥστε παρασχεῖν αὐτῷ
 χρυσίον καὶ σῖτον <ἐνὸς ἐνιαυτοῦ> καὶ Πολύδωρον τὸν υἱὸν Πριάμου· αὐτῷ γὰρ ὁ βασιλεὺς
 Πρίαμος παρέθηκεν μικρὸν ὄντα μετὰ τῶν χρημάτων, ἵνα αὐτὸς περισωθῇ τῆς πόλεως αὐτοῦ
 μελλούσης καταστρέφεσθαι. ἐκεῖθεν τοίνυν ὁ Τελαμώνιος Αἴας τὴν Τεύθραντος παραλαμβάνει
 πόλιν καὶ τὴν Τέκμησσαν τὴν τούτου θυγατέρα καὶ ποιεῖται γυναῖκα. (2) φέρονται δὲ γράμματα
 παρὰ Πριάμου γενόμενα πρὸς Ταυτάνην τὴν βασιλέα Ἀσσυρίων καὶ πρὸς Δαυὶδ τὸν βασιλέα
 Ἱερουσαλήμ, ἐν οἷς περὶ βοηθείας ἐδεήθη. καὶ ὁ μὲν Δαυὶδ οὐ προσέειπε ὁ δὲ Ταυτάνης τὸν
 Τιθωνὸν ἔπεμψε καὶ τὸν Μέμνονα μετὰ πλήθους Ἰνδῶν. (3) ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς κρατήσας τινὰ <σ>
 τῶν κατασκόπων καὶ γνοὺς ἐξ αὐτῶν, ὡς ὑπαντήσῃ διὰ νυκτὸς Ἑκτωρ τῇ βασιλίδι
 Πενθεσιλείᾳ εἰς βοήθειαν αὐτῆς ἐρχόμενος, λαθὼν αὐτὸς καὶ ὑποκρύψας τοὺς ἰδίους μέλλοντι
 περᾶσθαι Ἑκτορι ποταμὸν ἐπιβαίνει, καὶ ἀπογνοὺς κτείνας τοῦτον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἕνα
 μόνον κατέλιπεν, ὃν ἀκρωτηριάσας ἔπεμψε τῷ Πριάμῳ. τὸ δὲ τούτου λείψανον ἐλκύσας διὰ
 τῶν ἵππων ἤγαγε ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ μυρίας πληγὰς αὐτῷ προσενεγκὼν ἀνῆρτησεν ἐπὶ τοῦ

δίφρου. (4) ἀκούσας δὲ Πρίαμος ὁ βασιλεὺς τοσοῦτον ὠλόλυξε μετὰ τῆς πόλεως, ὥς καὶ τὰ πετεινὰ ταραχθῆναι, καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀκοῦσαι τῆς ἀπὸ τοῦ θρήνου κραυγῆς. ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς τοῦτον ἑάσας κεῖσθαι τὸν ἐπιτάφιον ἐπετέλεσε Πατρόκλῳ, καὶ πολλοὺς παρασκευάσας ἀγῶνας πυρὶ παρέδωκε τὸ τοῦ Πατρόκλου σῶμα. (5) ὁ δὲ Πρίαμος τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ πένθιμον φορῶν σχῆμα καὶ ἐπιβάς ἀμάξης ἄρματος τετρατρόχου χρυσὸν καὶ ἄργυρον ποτὶ λὺν καὶ κόσμον καὶ ἐσθῆτα λαμπράν, ἐπαγόμενος καὶ Πολυξένην τὴν ἰδίαν θυγατέρα παραγίνεται νυκτὸς εἰς τὴν τοῦ Ἀχιλλέως καλύβην, πάντων ἐκθαμβουμένων ἐπὶ τῇ τούτου τόλμῃ, καὶ ρίψας ἑαυτὸν τοῖς ποσὶ τοῦ Ἀχιλλέως ἰκέτευσεν λαβεῖν τὸ τοῦ Ἑκτορος σῶμα. Πολυξένη δὲ περιπλακείσα τοῖς ποσὶ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδέετο δουλεύειν αὐτῷ καὶ παραμένειν τῷ τοῦ Ἑκτορος σώματι. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰδομενέα καὶ Νέστορα παρεκάλουν τὸν Ἀχιλλέα δέξασθαι τὰ δῶρα καὶ τὸν Πρίαμον μετὰ τῶν ἰκετῶν· οἷς τοίνυν πεισθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς ἔφρ' ἑλθὲν πρὸς τὸν Πρίαμον ταῦτα· ἔδει σε κρατεῖν ἐξ ἀρχῆς τῶν σῶν παίδων καὶ μὴ συνεξαμαρτάνειν αὐτοῖς, ἀλλ' εἶχε μᾶλλον ἔρως σε καὶ τῶν ἀλλοτρίων πραγμάτων. δότε οὖν δίκας ἀνθ' ὧν ἡσεβήσατε· σωφρονιζέσθωσαν δι' ὑμῶν Ἕλληνες τε καὶ βάρβαροι. οὕτως εἰπὼν τὸν Πρίαμον ἅμα τῇ Πολυξένῃ ἀνίστησι τοῦ ἐδάφους καὶ προσετράπη γεύσασθαι σὺν αὐτῷ, καὶ τὸν νεκρὸν αὐτοῖς ἐπαγγέλλεται δοθῆναι. ὁ δὲ Πρίαμος τῷ φόβῳ κεκρατημένος μετέλαβε βρωμάτων, καὶ πολλῶν ἐν μέσῳ λαληθέντων ἔπεισε τὸν Ἀχιλλέα δέξασθαι τὰ λύτρα καὶ δοθῆναι τὸ λείψανον, παρεκάλει δὲ καὶ τὴν Πολυξένην καταλιπεῖν αὐτῷ δουλεύειν. ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἀνεβάλλετο αἰσχυρόμενος τοὺς Ἕλληνας κρατῆσαι τότε τὴν Πολυξένην, εἰπὼν μετ' ὀλίγον αὐτὴν ὄψεσθαι. (6) οὕτω δὲ Πρίαμος λαβὼν τὸ τοῦ Ἑκτορος σῶμα ἐπανήλθεν εἰς τὴν Ἴλιον· καὶ κηδεύσας τὸν νεκρὸν καὶ τὰς νενομισμένας τοῦ πένθους τελέσας ἡμέρας ἔμαθε τὴν Πενθεσίλειαν καταλαβεῖν τὴν Τροίαν μετὰ πλήθους Ἀμαζόνων, οὕτω τὸν τοῦ Ἑκτορος ἐγνωκυῖαν θάνατον. ὁ δὲ Πάρις ὑπήντησεν ταύτῃ μετὰ δώρων πολλῶν, καὶ πείθει ταύτην εἰσελθεῖν ἐν τῇ Τροίᾳ, ἐλπίδι τοῦ διὰ αὐτῆς περισθῆναι τὴν πόλιν. ταῦτα πάντα ὁ Δίκτηος

1a, 49, F 6 (50) ἱστορεῖ. (7) ἐν δὲ τῷ μέλλειν τὴν Πενθεσίλειαν καταλαμβάνειν τὴν πόλιν οἱ Ἀχαιοὶ τὸν Πο
 <λύδωρον> πρὸ τοῦ <τείχους> τῆς πόλεως ἀναγαγόντες διεκηρυκεύοντο πρὸς τοὺς
 βαρβάρους ἀποδοῦναι τὴν Ἑλένην καὶ λαβεῖν τὸν Πολύδωρον. ὥς οὖν οὐκ ἡβουλήθησαν,
 ὁρώντων αὐτῶν κατετόξευσαν τὸν νέον.

1a, 49, F 7a PAP. TEBTUNIS 268: //] . υσε οὐ τούτοις ἀλκή. ἡμε/[ρῶν δὲ διαδραμουσῶν οὐ πά]νυ
 πολλῶν οἱ Ἕλληνες κα/[θωπλισμένοι εἰ]ς τὸ πεδίον ἔρχονται προ/[καλούμενοι αὐτοὺς
 εἰς πόλε]μον (?) ἡγεῖτο δ' αὖ τῶν βαρ/[βάρων Ἀλέξανδρος Μέμνον]ος μηκέτι ὄντος. ἐπομέ/
 [νων δὲ τῶν στρατῶν καὶ μήπω] ἐπελθόντων ἑαυτοῖς τῶν / [βαρβάρων φυγόντων βάλλον]ται
 πολλο[ι] πάνυ αὐτῶν εἰς / [ποταμὸν Σκάμανδρον, ζῶν]τες δὲ λαμβάνονται τῶν παί/[δων
 Πριάμου Λυκάων τε καὶ] Τρωίλος, οὓς ἐν μέσῳ τῶν Α'/[χαιῶν εὐθύς προηγούμενος Α']χιλλεὺς
 σφάζειν κε[λεύει (?) / ἀγανακτήσας μήπω αὐτῷ τοῦ] πατρὸς πέμψαντος [ύ]πε[ρ / ὧν
 συνωμολόγησεν. πένθος δ]ὲ οὐ μικρὸν τοῖς ἐν [ἴ]λίῳ / [ἐγένετο Τρωίλου ἀπολομέν]ου· ἦν γὰρ
 ἔτι νέος [κ]αὶ γ[εν/ναῖος] ... του ἀπάντων [τ]ῶν / [.....] .. ικων ε[.]αν[.]αλ ς /
 [.....]εσεν οὔτε ε[τ]ως . τ ... / [.....] . ε τοὺς νε[κ]ροὺς ε / [..... διαγ]ενομένων δὲ
 ὁλ[ίγων / ἡμερῶν ἐνίσταται ἐορτὴ Ἀπό]λλωνος Θυμβ[ρ]α[ί]ο[υ, καὶ ἀν/οχὴ γίνεται τοῦ
 πολέμου, ἐ]ν δὲ τῷ θιν[..] / [..... Π]ρίαμος ὑπὲρ [Πολυξένης / Ἰδαῖον πέμπει λόγους
 φέ]ροντα πρὸς Ἀχι[λλέα. οὗ ἐν / ἄλσει πρὸς τοῦτον ἰδιάζο]ντος θόρυβος [πολὺς ἐν τοῖς/
 Ἕλλησι ἐγένετο ὡς Ἀχιλλέως] προδιδόντος τ[ὸν στρατόν] / [.....]του πολὺ
 Ἀλεξ[ανδρ /] .. εχων συν[.....] .. [..] / [..] . ον[..] Α[ί]ας σὺν Διο[μή]δει / [καὶ
 Ὀδυσσεῖ τ]ὸν λόγο[ν] ἔμ[ε]ινα[ν] αὐτὸ[ν]. 28—40 nur vereinzelt Buchstaben. / [....
 οὓς ἰδὼν εἶπεν Ὀδυσσεύς]· οὐκ [ἀγαθὸν] οὔτοι / [..... ἐπι]χειρησάμε[νοι. εἰ]σελθ[ό]ν[τες]

οὖν εἰς τὸ ἄλσος καὶ τὸ ὄλ]ον περισκοπούμενοι ὀρώ/[σι τὸν Ἀχιλλέα κείμενον ἐντὸς] τῆς εἰρκτῆς τοῦ βωμοῦ / [καθημιγαμένον μέν, ἔτι δὲ καὶ ἐμ]πνέοντα. πρὸς ὃν Αἴας εἶ/[πεν· ἦν ἄρα ἀληθὲς ὅτι οὐδεὶς ἄ]λλος σε ἀνθρώπων ἡδύνα/[το κτεῖναι ἀλκῇ διαφέροντα πά]ντων, ἀλλ' ἡ σὴ προπέτεια / [ἀπώλεσέ σε· ὁ δ' εἶπε· 'διὰ Πολυξέ]νην ταῦτά με εἰργάσαντο Ἀλέ/[ξανδρος καὶ Δηίφοβος δόλωι· συμ]πλακέντες δ' αὐτ[ῶι] ἡσπ[ά]σαντο / [αὐτὸν τὸ τελευταῖον οἱ ἡγεμό]νες. νεκρὸν δὲ [γε]νόμενον / [ὁ Αἴας ἐ]π' ὤμῳ φέρειν α[..] . ευκ . . / [..... οἱ δὲ Τρῶες ἰδόντες ταῦτ]α τὸν νεκρὸ[ν .] . λή ... ιτ . / αἰκίσ]ωσιν (?). οἱ Ἑλλη[νες] δὲ συνιδόν[τες] τὸ γενόμενον ἀναλαμβάνουσιν τὰ ὅπλα καὶ τοῖς / τὸν Ἀχιλλέα κομίζουσιν συναπνήτων.

〈συναψάντων〉 δ' ἀλλήλοις παρα/δοὺς Αἴας τοῖς περὶ τὸν Διομήδην φυλάσσει 〈ε〉 ἰν τὸν νεκρὸν / βάλλει πρῶτον Ἄσιον Δύμαντος Ἐκάβης ἀδελφόν, με/τὰ δὲ τοῦτο Νάστην καὶ Ἀμφίμαχον, Καρῶν ἡγεμόνας. / παρίστανται δ' αὐτῶι Αἴας 〈Οἰλέωσ〉 καὶ Σθένεος κτείνον[τες τοὺς] / πρωτοστάτας. γειτόνων δὲ ἀκόσμως πολλῶν φυγ[.....] / ται τῶν βαρβάρων καὶ ἀμαχεῖ ἀνηρ[η]μέν[ων καὶ] / μηκέτι ἀν 〈θ〉 ἰ[σ]τασθαι δυναμένων διώκουσ[ιν αὐ/τ]οὺς ἕως ἐν τε[ί]χεσιν ἐγένοντο. ἐπεὶ δ' ἐνε[γκόν]/τες ἦλθον [εἰς] τὰς σκηνὰς τὸν νεκρ[ὸν] Ἀχιλλ[έως, οὐ]/δ 〈ε〉 ἰς τῶν λαῶ[ν] πάθους συνεστέν[αξε / 66—69 vereinzelte buchstaben / ἐξαπέφ[ε]ρο[ν ..] τὸν Ἀχιλλέα, ἐφ' [ὃν καὶ τὸν / Πάτ]ροκλον ἐξέφ[ε]ρο[ν, κα]ὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας] / βαλλο ... φος. τῇ δὲ πυρᾷ παρήδρευσε Αἴ[ας] κα[ὶ .. / ..]υδ διανυκτερεύ[ας] τὰς πάσας ἡμέ[ρας ...] / π .. α ἰτιτω κα[ὶ] φίλον κ[α]ὶ συγγενῇ [κ]α[ὶ] (?) / πάντ[ας] τοὺς λοιποὺς ἥρωας ἀλκῇ [ύ]περ[βάλ/λο]ντα. χα[ρὰ] δ' ἦν πολλὴ ἐπὶ τοῖς Τρῶσιν [καὶ εὐφη/μία τοῦ] Ἀχ[ι]λ[λέως] πεσόντος. οὐ γὰρ ἤλπιζον ε[..... / ...]α υ μηδ[ἐ] περιοντ[.....] / [τ]ὴν Ἀλε[ξάνδ]ρο[υ] ἐπ[ί]νοιοι ον[.....] / αν μὴ δυνάμενος

1a, 49, F 7a 2(50)

ἐπ[ί]] / δρον[..]μ[.]ντω[ν] ἄ[γ]γελοι παρα[γίνονται] Πριάμωι / ἀπαγγέλλοντες Εὐρύπυλον τὸ[ν] Τηλέφου παρεῖναι. Πριάμος γὰρ αὐτὸν πρὶν Ἑκτορα π[εσεῖν] παρεκάλεσε / ὁμολογήσας καὶ Κασσάνδραν [αὐτῶι δοῦναι καὶ πέμ]/ψας αὐτῶι τὴν χρυσοῦν ἄμπελον. [ἦν δὲ διαβεβοημένος] / ἐπ' ἀνδρείαι· καὶ παραγ[ε]ίνεται ἐπ[αγόμενος] τοὺς Μυ[σοὺς] καὶ Κ[η]τέους. εχοντο δὲ γ[..... εὐ]/φρόνως ὑπαντήσαντες τῶν μελλόντων ἀμείνο[υς] / ἐλ[πί]δας Ἀχιλλέως καταβληθέντος. οἱ δὲ Ἑλληνες / συ[νλ]έξαν[τες] τὰ ὅστέα Ἀχιλλέως εἰς ὕδριαν φέρου/σιν θάπτοντες ἐν Σιγ 〈ε〉 ἰωι, σὺν δ' αὐτῶι καὶ Πατρόκλουν / νευ . κιμεο[..]ντος τοὺς λαοὺς Αἴαντος, ἐπ 〈ε〉 ἰ μηδὲν / α[..] .. λ . [.]ηστος Ἀχιλλεῖ ποιήσασθαι θανόντ[ι] / [γε]ίνεται ἔκδο[σις] ναοῦ Ἀχιλλέως ὑπὸ Αἴαντος / τῶν ἐν Σ[ιγ] 〈ε〉 ἰωι κατασκευάσαι μισθὸν λαβόντων. ἐν / δὲ τῶι αὐτῶι χρόνῳ Πύρρος ὃν Νεοπτόλεμον ἐκάλουν / καταν[τ]ήσας εὐρίσκει τὸν τάφον καὶ τὸν ναὸν γινό/μενον· καὶ πάντα πυθόμενος τὸν γενόμενον αὐ/το[υ] θ[ά]νατ[ο]ν καθοπλίσας τοὺς σὺν αὐτῶι λαοὺς —ἦσαν / δὲ Μυρμιδόνες οὗτοι, μάχιμόν τι ἔθ[νο]ς—ἀπο[λ]εῖ[πει] / ἐπιμελητὴν [τ]ῶν ἔργων Φοῖνικα. ἐλθὼν [δὲ εἰς] / τὰς τοῦ πατρὸς νῆας καὶ τὴν σκηνὴν [εὐρίσκει] Ἴπ[πο]δοδάμ 〈ε〉 ἰαν φύλακα τῶν Ἀχ[ι]λ[λέως] π[άντων]. προ[σ]ε[λ]θόντες δ' οἱ β[α]σιλ 〈ε〉 ἰς πάντες παρακ[αλοῦσι] τὸν / Νεοπτόλεμον γενναίως φέρ 〈ε〉 ἰν. ὁ δ[ὲ] τοὺς αὐ[τῶν] τὸν ποικίλως παραμυθησαμένους ***

1a, 49, F 7b JOHANN. MALALAS p. 132, 22 (= T 2 b)

1a, 49, F 8 JOHANN. MALALAS Chron. V p. 119, 22 (ΕΚΛ. ΙΣΤ. p. 212, 6): περὶ ἧς Κίρκης ἐξέθεντο ταῦτα οἱ σοφώτατοι Σίσυφος Κῶιος καὶ Δίκτυς ἐκ τῆς Κρήτης.

1a, 49, F 9 —p. 121, 3 (ΕΚΛ. ΙΣΤ. p. 212, 22): ἀπὸ δὲ τῆς νήσου τῆς Κίρκης ἐξορμήσας ὁ Ὀδυσσεὺς ἀνήχθη εἰς τὴν ἄλλην νῆσον, ὑπὸ ἀνέμων ἐναντίων ἐκριφεῖς. ὄντινα ἐδέξατο καὶ ἡ Καλυψὼ ἡ ἀδελφὴ τῆς Κίρκης καὶ πολλῆς θεραπείας ἡξίωσεν αὐτόν, συμμιγεῖσα αὐτῶι καὶ πρὸς γάμον. (2) κάκειθεν ἀνήχθη, ἔνθα λίμνη ὑπῆρχε μεγάλη πλησίον τῆς θαλάσσης, λεγομένη ἡ Νεκυόποντος καὶ οἱ οἰκοῦντες ἐν αὐτῇ ἄνδρες μάντιες οἵτινες ἐξεῖπον αὐτῶι πάντα τὰ

συμβάντα αὐτῷ καὶ τὰ μέλλοντα. (3) καὶ ἀναχθεὶς ἐκεῖθεν χειμῶνος μεγάλου γενομένου θαλάσσης ἐκρίπτεται εἰς τὰς Σειρηνίδας οὕτω καλουμένας πέτρας, αἱ ἐκ τῶν κρουσμάτων τῶν κυμάτων ἤχος ἀποτελοῦσιν ἴδιον· (4) κάκειθεν ἐξειλήσας ἦλθεν εἰς τὴν καλουμένην Χάρυβδιν, εἰς τόπους ἀγρίους καὶ ἀποτόμους, κάκει πάσας τὰς ὑπολειφθείσας αὐτῷ ναῦς καὶ τὸν στρατὸν ἀπώλεσεν, αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς μόνος ἐν σανίδι τοῦ πλοίου ἐν τῷ πελάγει ἐφέρετο, ἀναμένων τὸν μετὰ βίας θάνατον. (5) τοῦτον δὲ ἐωρακότες τινὲς ἀποπλέοντες ναῦται Φοίνικες νηχόμενον ἐν τοῖς ὕδασιν ἐλεήσαντες διέσωσαν, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν τῇ Κρήτι νήσω πρὸς τὸν Ἰδομενεά, ἔξαρχον Ἑλλήνων. καὶ ἐωρακὼς τὸν Ὀδυσσεά ὁ Ἰδομενεὺς γυμνὸν καὶ δεόμενον, συμπαθῶς φερόμενος <καὶ> δῶρα αὐτῷ πλεῖστα δεδωκὼς ὡς συστρατήγῳ αὐτοῦ καὶ δύο νῆας καὶ διασώζοντας αὐτὸν τινὰς, ἐξέπεμψεν αὐτὸν εἰς Ἰθάκην (?). ἄτινα καὶ ὁ σοφὸς Δίctυς παρὰ τοῦ Ὀδυσσέως ἀκηκὼς συνεγράψατο.

1a, 49, F 10 ΕΚΛ. ΙΣΤΟΡ. p. 213, 13—216, 5: ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἀπὸ τῆς Κρήτης καὶ παραγενόμενος πρὸς Ἀλκίνοον εἰς Φαιακίαν ὑποδοχῆς ἀξιοῦται λαμπρᾶς. (2) ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τοῖς οἰκείοις ἐδόκει τεθνάναι διὰ τὸν τοσοῦτον χρόνον τῆς ἀποδημίας. πέμπει οὖν κατασκόπους εἰς τὴν Ἰθάκην, οἵτινες ἐν τοῖς τοῦ Ὀδυσσέως εὐρίσκουσι μνηστῆρας τῆς Πηνελόπης τριάκοντα· τῶν δὲ ἐκ τῆς πόλεως συντυχόντων αὐτοῖς καὶ πυνθανομένων περὶ τοῦ Ὀδυσσέως ἔφασαν οἶδε πάλα αὐτὸν τεθνάναι. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ μνηστῆρες τὸ λοιπὸν εὐωχοῦντο πεπαυμένοι τοῦ φόβου. ἡ δὲ Πηνελόπη οὐκ ἐπίστευεν. (3) ἐπαναλύσαντες δὲ οἱ ἀποσταλέντες εἰς Φαιακίαν ἀπαγγέλλουσι πάντα τὰ κατὰ τοὺς μνηστῆρας. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀκούσας ἀποπλῆει ἀγόμενος εἰς τὴν Ἰθάκην σὺν τῷ Ἀλκινόῳ. τῶν δὲ Ἰθακησίων ἰδόντων τὰ πλοῖα καὶ πυνθανομένων τίνες εἶεν καὶ πόθεν, εἶπον πρὸς Τηλέμαχον· ἤκομεν παραμυθήσασθαι διὰ τὸν Ὀδυσσέως θάνατον. ἦν δὲ ὁ Τηλέμαχος υἱὸς Ὀδυσσέως, ὃς ἐζήτει μαθεῖν τὴν ἀληθῆ αἰτίαν τῆς τῶν πλοίων παρουσίας καὶ πλησιάσας τινὲς τῶν μετὰ Ὀδυσσέως λάθρα ἔμαθε παρ' ἐκείνου, ὅτι ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐστὶ. τῶν δὲ μνηστήρων εὐωχομένων ἐν τῷ οἴκῳ οἱ περὶ Ὀδυσσεά ἐλθόντες σὺν ὅπλοις ἐπιπίπτουσιν ἄφνω ἐκείνων δὲ τῇ μέθῃ κατεχομένων ἀναιροῦνται πάντες. θορύβου δὲ γενομένου ἐν τῇ πόλει κῆρυξ περιελθὼν μηνύει τὴν Ὀδυσσέως παρουσίαν. (4) λαμβάνει δὲ Τηλέμαχος γαμετὴν θυγατέρα Ἀλκινόου Ναυσικάαν ὀνόματι. (5) μετὰ δὲ τοῦτο οἱ τῶν μνηστήρων ἴδιοι καὶ φίλοι ἀκηκοότες τὸ γεγονός καὶ θυμοῦ πλησθέντες ἐπιστρατεύουσι κατὰ Ὀδυσσέως καὶ Τηλεμάχου ἐν τῇ Ἰθάκῃ. οἱ δὲ περὶ Ὀδυσσεά καὶ Τηλέμαχον ὀπλισάμενοι ἀπαντῶσιν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ γενομένης μάχης κραταιᾶς πίπτουσιν οἱ ὑπὲρ τῶν μνηστήρων πολεμήσαντες ἀριστεύοντος τοῦ Τηλεμάχου. (6) χρόνου δὲ διεληλυθότος ὁρᾷ Ὀδυσσεὺς ἐνύπνια τὴν αὐτοῦ τελευτὴν σημαίνοντα· καὶ διυπνισθεὶς συγκαλεῖ πάντας τοὺς πείραν ἔχοντας, ὅπως διακρίνωσι τὰ ὀνείρατα, ὧν ἦν καὶ Κλειτοφῶν ὁ Ἰθακήσιος καὶ ὁ Ἀργεῖος Πολύφημος. τούτοις ἀπαγγέλλει τὸ ὄναρ καὶ φησι· νομίζειν με ἐπὶ τῆς ἰδίας εὐνῆς με κατακεῖσθαι, ** εὐμορφόν τι καὶ φοβερὸν ζῶον θεοειδές, οὐκ ἀνθρώπου τελείου σχῆμα σώζειν δυνάμενον, ὅπερ ἐώρων ἡδέως· καὶ εἶχον αὐτοῦ δυσνοήτως. τὸ δὲ λέχος ἐκεῖνο ὅθεν ἐζωογονήθη οὐκ οὖν μοι φανερόν οὔτε τῇ συνηθείᾳ τῇ ἐμῇ οὔτε τῇ γνώσει. γνούς οὖν ἡβουλήθη <ν> τὰς χεῖρας αὐτῷ περιπλέξαι σπουδαίως· τὸ δὲ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρηματισάμενον ἔφη θεσμὸν εἶναι καὶ σύνδεσμον οἰκειότητος ἀμφοτέρων ἡμῶν, καὶ εἰμαρμένον εἶναι ὑπ' ἐκείνου με ἀφανισθῆναι. ἐμφροντίστως δέ μου ἔχοντος περὶ αὐτοῦ αἰφνιδίον τι κέντρον ἐκ τῆς θαλάσσης ὑπὸ τῆς ἐκείνου ἐπιταγῆς ἀοράτως ἀναδειχθὲν ἐπ' ἐμὲ ἦλθεν· ἐγὼ δὲ ὑπὸ πολλῆς ἐκπλήξεως ἐγενόμην ἀδρανής, καὶ μετ' ὀλίγον ἔθανον. ταῦτά ἐστιν ἅπερ ἔθεασάμην· ὑμεῖς δὲ διακρίνατε μηδὲν δεδιότες· ἐπίσταμαι γὰρ ὡς οὐκ αἴσιον τὸ ὄραμα. (7) οἱ δὲ καθ' ἑαυτοὺς γενόμενοι ἐσκόπουν τὴν διήγησιν καὶ ἔφασαν ἵνα ἐκ ποδῶν γένηται ὁ Τηλέμαχος· τοῦ δὲ ὑποχωρήσαντος ἔφησαν ὑπὸ ἰδίου παιδὸς πληγέντα τελευτήσῃν. ὁ δὲ εὐθὺς

ὥρμησεν ἐπὶ τὸν Τηλέμαχον ἀνελεῖν αὐτὸν βουλόμενος. θεασάμενος δὲ τὸν υἱὸν δακρύοντα καὶ δεόμενον, εἰς ἔννοιαν πατρικὴν ἐλθὼν, προέκρινεν ἀφείναι τὸν παῖδα, ἐκέλευσε δὲ αὐτὸν φυλάττεσθαι· εἶτα μετώικισεν αὐτὸν εἰς τὰ ἔσχατα τῆς Κεφαληνίας χωρία, ῥυσάμενος αὐτὸν τῆς ὑπονοίας τοῦ θανάτου. (8) μετὰ δὲ οὐ πολλὰς ἡμέρας· πάλιν Ὀδυσσεὺς τὸ αὐτὸ ὄναρ ἐθεάσατο, καὶ καταγνοὺς τῆς κρίσεως εὐθυμότερος διῆγε τοῦ λοιποῦ. ἀλλ' ἦν αὐτῷ ἕτερος παῖς ὃν ἠγνόει, τὸν ἐκ τῆς Κίρκης αὐτῷ γεγεννημένον, ὀνόματι Τηλέγονον, ὃν πάντα τέλεια ἔχοντα τοῦ γεγεννηκότος ἰδυῖα ἢ Κίρκη εἰς ἡλικίαν ἐλθόντα ὃ ἦν λαβοῦσα παρὰ τοῦ Ὀδυσσέως θαλασσίας τρυγόνος κέντρον δεδορατισμένον δόρυ δίδωσιν αὐτῷ, ἵνα τοῦτο σύμβολον καὶ γνῶρισμα γένηται αὐτῷ τῆς πατρικῆς ἀσφαλείας. (9) ὁ οὖν Τηλέγονος λαβὼν τὸ δοράτιον παρῆν εἰς τὴν Ἰθάκην νυκτὸς τὸν πατέρα ἐπιζητῶν, καὶ μαθὼν αὐτὸν εἶναι κατ' ἄγρὸν παραγίνεται ἐκεῖσε βιαζόμενος

1a, 49, F 10 (56) τοὺς φυλάσσοντας ἰδεῖν τὸν πατέρα· οἱ δὲ ἀγνοοῦντες αὐτὸν [μᾶλλον] ἀνθίσταντο. τοῦ δὲ Τηλεγόνου θεοὺς καλοῦντος μάρτυρας, ὅτι ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐστὶ, καὶ τοῦτον ἰδεῖν κωλύεται, ἔτι μᾶλλον ἀνθίσταντο τὸν Τηλέμαχον ὑπολαμβάνοντες εἶναι καὶ διὰ νυκτὸς ἐληλυθέναι, ἵνα ἀποκτείνῃ τὸν πατέρα· οὐδεὶς γὰρ ἠπίστατο ἕτερον παῖδα τὸν Ὀδυσσεά ἔχειν. (10) ταραχῆς δὲ γενομένης ἐγνώρισαν τῷ Ὀδυσσεῖ, ὅτι 'Τηλέμαχος ἐσθῆτα ξένην ἡμφιεσμένος νυκτὸς ἐλθὼν βιάζεται ἡμᾶς.' ὁ δὲ ταῦτα μαθὼν καὶ ὑπερξέσας τῷ θυμῷ ἐξῆλθε μετὰ δόρατος καὶ εὐθέως ἀκοντίζει τὸ δόρυ κατ' αὐτοῦ· καὶ τοῦ μὲν ἀποτυγχάνει, τῇ δὲ παρακειμένῃ μελίᾳ πῆγνυσι· καὶ ὁ Τηλέγονος μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ πατήρ αὐτοῦ ἦν ὁ τὸ δόρυ ἀκοντίσας ρίπτει καὶ αὐτός, καὶ δυστυχεστάτην εὐτυχίᾳς εὐτυχίαν τιτρώσκει τὸν Ὀδυσσεά κατὰ τοῦ πλευροῦ. (11) τοῦ δὲ Ὀδυσσέως τὴν τόλμαν πυνθανομένου μεμάθηκεν ἐκ Τηλεγόνου, ὅτι παῖς αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ Κίρκης, ἐπιδεικνύντος καὶ ὅπερ ἔδωκε κέντρον θαλάσσιον τῇ Κίρκῃ ὥς καὶ Τηλεγόνου αὐτὸν εἶναι τὸν πατέρα πεπίστευκε, <καὶ> ρίπτει ἑαυτὸν εἰς τὸ ἔδαφος πολλὰς κεχηρμένος οἰμωγαῖς. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς μαθὼν μὴ εἶναι τὸν Τηλέμαχον, ἐμέμφετο τοῖς ὄνειροπόλοις. οἱ δὲ ἐπυνθάνοντο τοῦ Τηλεγόνου πόθεν εἶη καὶ τίνων γονέων, ὅτι τοιοῦτον ἄνδρα, ὃν οὐδεὶς ἐν Ἰλίῳ ἔτρωσε, πολλὰ θαύματα διαπραξάμενον κατὰ τὸν βίον οὗτος ἀνεῖλεν. (12) ἡμιθανὴς οὖν ὢν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐκομίσθη εἰς τὴν Ἰθάκην καὶ μετ' ὀλίγον τελευτᾷ τὸν βίον. (13) κατέλιπε δὲ τὴν δυναστείαν Τηλεμάχῳ καὶ Πτολίπόρθῳ τῷ ἐκγόνῳ· ὁ δὲ Τηλέμαχος διαιρεῖ τὴν ἡγεμονίαν, καὶ αὐτὸς μὲν πάσης Ἰθάκης κρατεῖ, Τηλεγόνῳ δὲ τὰ πορρωτέρω δίδωσι, τῆς δὲ μέσης χώρας Πτολίπορθον ἡγεμόνα κατέστησε. τοὺς δὲ ὄνειροπόλους ἤθελε ἀνελεῖν· τοῦ δὲ Τηλεγόνου παραιτουμένου ταύτην τὴν γνώμην ἐκέλευσεν αὐτοὺς μένειν ἐν τῇ Σπάρτῃ. οἵτινες παραγενόμενοι ἅπαντα ἐξηγήσαντο τῷ Δίκτῳ. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Ὀδυσσέως.

1a, 49, F 11 Synesios Φαλακρ. ἐγκ. p. 82 C: Ἐκτορος γὰρ ἄντικρυς καταψεύδεται (sc. ὁ Δίῳ), μᾶλλον δὲ Ὀμήρου τὰ περὶ Ἐκτορος. ... ὁ μὲν γὰρ παραδέδοται τὰ περὶ τὴν κουρὰν ὁμοιότατα τοῖς πάντῳ σώφροσι διακείμενος, καὶ δείκνυσιν ὁ ἀληθέστατα περὶ τῶν ἡρώων συγγεγραφώς, ἅτε (οἶμαι) τῶν μὲν συστρατιώτης γενόμενος, ἐπὶ δὲ τοὺς στρατευσάμενος, ὃς αὐτὰ ταῦτά φησι περὶ Ἐκτορος.